

ANDREAS
HALLÉN
1846–1925

Tre duetter
för röster och piano

Three Duets
for voices and piano

Opus 27

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 271–273/Edition nos 271–273
2015
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-072-9

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Zwiegesang.

Vexelsång.

Andréas Hallén, Op. 27.

Moderato.

Sopran
el.
Tenor.

Mezzo-Sopr.
el.
Baryton.

Piano.

Im Flie - der-busch ein Vög - lein sass
I flä - - der-trä't en fo - - gel satt

dar -
der -

in der stil - len, schö-nen Mai-en-nacht,
i den mil - da vå-rens ty - sta natt,

p *pp* *Ped.* *

un - - ter ein Mägd' - - lein im ho - - hen Gras, in der
 un - - der en fli - - cka i grä - - set låg, i den

pp

pp

dim.

Ad. *Ad.*

stil - len, schö - nen Mai - en - nacht.
 mil - da vå - rens ty - sta natt.

stil - len, schö - nen Mai - en - nacht.
 mil - da vå - rens ty - sta natt.

pp

Ad. *Ad.* *Ad.*

Sang' Men

Sang Mägd' - lein hielt das Vög - lein Ruh,
 Sin drill nu hör - des fo - - geln slå,

mf

f *p*

Ad.

Vög - - lein hört das Mäd - - chen zu, und weit - hin klang, und
fli - - ckan sjöng sin sång ock - så, och fjer - ran klang, och

mf *cresc.*

und
och

cresc.

weit - - hin klang der Zwie - ge - sang das mond - - be-glänz - te
fjer - - ran klang den dubb - - la sång i dal be - lyst af

weit - - hin klang der Zwie - ge - sang das mond - - be-glänz - te
fjer - - ran klang den dubb - - la sång i dal be - lyst af

ad.

dim. e rit.
Thal ent - lang.
stjer - - nors gång.

dim. e rit.
Thal ent - lang. Was
stjer - - nors gång. Hvad

molto ritard. *a tempo*

p *pp*

ad.

sang — das Vög - lein im — Ge - zweig — durch die stil - le, schö - ne
 sjöng — nu fo - geln der — han satt — i den mil - da vå - rens

Was sang — doch wohl das
 Hvad sjöng — hon om, den

Mai - en - nacht?
 ty - sta natt?

Mägd' - lein gleich im ho - - - hen Gras in der
 hul - - da mön, på tuf - - - van grön i den

In der
 I den

dim. *pp*

stil - len, schö - nen Mai - en - nacht? — Von Früh - lings - son - ne das Vö - ge - lein, — von
 mil - da vå - rens ty - sta natt? — Om vå - rens ljus - ning sjöng fo - geln glad, — om

stil - len, schö - nen Mai - en - nacht? — Von
 mil - da vå - rens ty - sta natt? — Om

Früh - lings - son - ne das Vög - lein sang; —
 vå - rens ljus - ning sjöng fo - geln glad; —

Lie - bes - won - ne das Mäg - de - lein — sang; wie der Ge -
 kär - leks tjus - ning den un - ga fli - ckan qvad; hur de - ras

wie der Ge - sang — zu Her - zen drang, zu
 hur de - ras sång — strax vä - gen till mitt

sang, wie der Ge - sang — zu Her - zen drang, zu
 sång, hur de - ras sång — strax vä - gen till mitt

Her - - zen drang, ver - gess — ich nicht mein
 hjer - - ta fann, ack al - - drig det jag

Her - - zen drang, ver - gess — ich nicht, ver - gess — ich nicht mein
 hjer - - ta fann, ack al - - drig det, nej al - - drig det jag

Le - - ben lang. Von der schö - nen, stil - len Mai - - en -
 glöm - - ma kan. I den mil - da vå - rens ty - - sta

Le - - ben lang. Von der schö - nen, stil - len Mai - - en -
 glöm - - ma kan. I den mil - da vå - rens ty - - sta

nacht!
 natt!

nacht!
 natt!

pp poco accel. *rit.*

Der Engel.

Engeln.

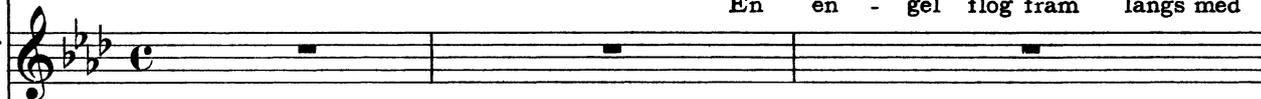
Långsamt. (*Andante.*)

Sopran
el.
Tenor.

pp
Es schweb - te ein En - gel den
En en - gel flög fram längs med

Mezzo-Sopr.
el.
Baryton.

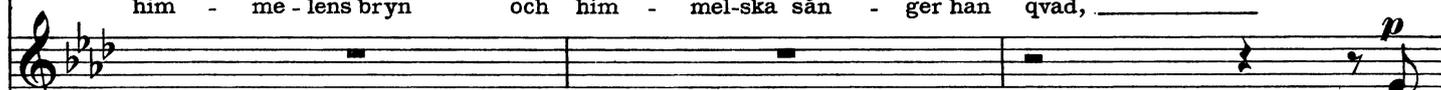
Piano.

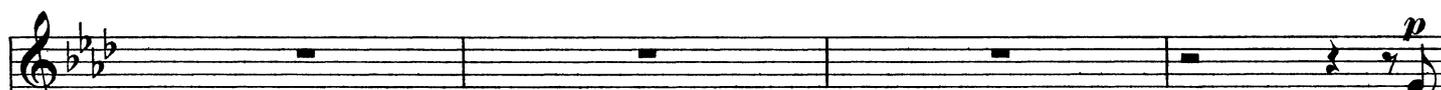
pp

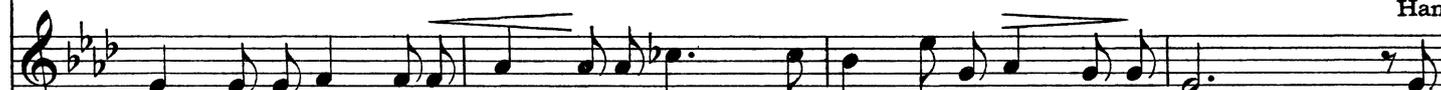
Him - mel ent-lang und himm - li-sche Lie - der er sang,
him - me - lens bryn och him - mel-ska sån - ger han qvad,

p
Der
Och

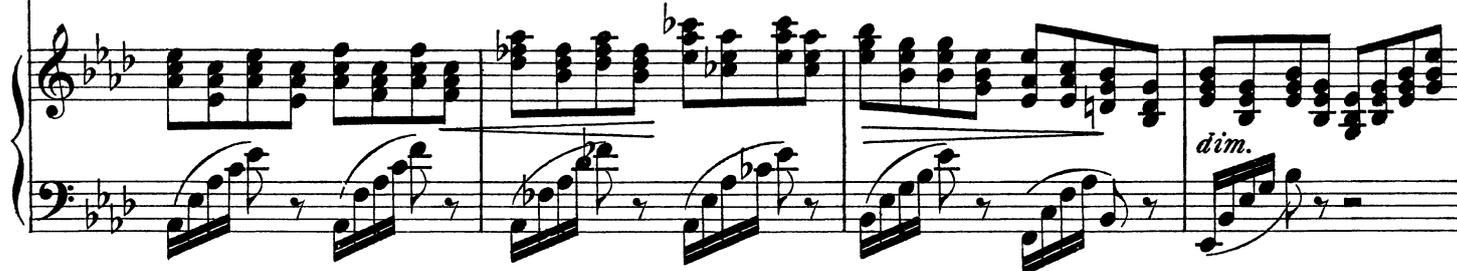

p
Er
Han

Mond und die Ster - ne in leuch - tenden Höh'n, sie lausch-ten dem heil'- gen Ge - tön.
må - nan dem hör - de i blå - nan-de skyn med strå - lan-de stjer - nor-nas rad.

p
Er
Han

dim.

cresc.
 sang von der Won - ne, dem himm - li - schen Heil, das sünd - lo - sen Gei - stern zu
 sjöng om de sa - li - ga an - dar - nes rund der - of - van kring All - fa - ders

cresc.
 sang von der Won - ne, dem himm - li - schen Heil, das sünd - lo - sen Gei - stern zu
 sjöng om de sa - li - ga an - dar - nes rund der - of - van kring All - fa - ders

p cresc. *mf*

f *p* *p*
 Theil, dem himm - li - schen Heil, vom
 tron, om an - dar - nes rund, Den

dim. *p*
 Theil, er sang von der Won - ne dem himm - li - schen Heil, vom
 tron, han sjöng om de sa - li - ga an - dar - nes rund, Den

cresc. *dim.* *p*

f
 Ruh - me des Herrn er - klang sein weih' - voll heh - rer Ge -
 E - vi - ges lof hans hel - ga mund be - sjöng med jub - lan - de

Ruh - me des Herrn des Ew' - gen er - klang sein weih' - voll heh - rer Ge -
 E - vi - ges lof med hjer - ta och mund be - sjöng med jub - lan - de

p cresc. *dim.*

sang. _____ *p* Er
ton. _____ En

sang. _____
ton. _____

cresc. *pp*

trug ei - nes Kin - des See - le im Arm zur Er - de voll Thrä - nen und
bar - na - själ han bär på sin arm till jord - lif - vets mö - da och

pp

Harm, _____
larm, _____

mf *cresc.*
und es prägt sein Ge - sang un - ver - gäng - lich und rein der
och den präg - lar sig in, o - för - gäng - lig och ren, i

cresc.

mf

Und lan - ge wohl
Hur län - ge hon

See - le des Kin - des sich ein; und lan - ge wohl währ - te,
sjä - len hos bar - net hans sång; hur län - ge hon lef - de,

dim.

pp

währ - te ihr ir - di - scher Lauf, doch wun - der - sam zog sie's hin -
lef - de sitt jord - lif allt - se'n, för - nam hon dess ton mån - gen

lan - ge währ - te ihr ird' - scher Lauf, doch wun - der - sam zog sie's hin -
lef - de jord - lif - vet här allt - se'n, för - nam hon dess ton mån - gen

pp

p

f

auf, zog sie's hin - auf und
gång, så mån - gen gång, men

auf, doch wun - der - sam zog sie's hin - auf und
gång, dess ton för - nam hon mån - gen gång, men

dim.

p

cresc.

nim - mer ei - settz ihr ein ird' - scher Ge - sang, ein ird' - - scher Ge -
 al - drig hon hör - de ur jor - di - ska bröst, ur jor - - di - ska

nim - mer er - settz ihr ein ird' - scher Ge - sang, — und nim - mer er - settz ihr ein
 al - drig hon hör - de ur jor - di - ska bröst, — men al - drig hon hör - de ur

p *p* *cresc.*

pp *pp*

sang — den er - sten, den hei - li - gen, hei - li - gen Klang, den
 bröst — en klang som den för - sta, den he - li - ga röst, den

ird' - - scher Ge - sang den er - sten, den hei - li - gen, hei - li - gen Klang, den
 jor - - di - ska bröst en klang som den för - sta, den he - li - ga röst, den

pp

rit. *rit.*

er - sten hei - li - gen Klang. (Efter M. Lërmontoff.)
 för - sta he - li - ga röst.

er - sten hei - li - gen Klang.
 för - sta he - li - ga röst.

rit. *ppp*

Volkslied.

Folkvisa.

Allegretto.

Sopran
el.
Tenor.

Mägd - lein auf die Wie - se gin - gen, Blu - men an zu pflü - cken fin - gen,
Fli - ckor små på än - gen grö - na gin - go ut i af - ton - stun - den,

Mezzo-Sopr.
el.
Baryton.

Mägd - lein auf die Wie - se gin - gen, Blu - men an zu pflü - cken fin - gen,
Fli - ckor små på än - gen grö - na gin - go ut i af - ton - stun - den,

Piano.

pflück - ten, ha - ben viel ge - fun - den,
plo - cka mån - ga blom - mor skö - na,

pflück - ten, ha - ben viel ge - fun - den, pflück - ten, pflück - ten,
plo - cka mån - ga blom - mor skö - na, blom - mor skö - na,

pflück - ten, ha - ben viel ge - fun - den und ein Kränz - lein d'raus ge -
plo - cka' mån - ga blom - mor skö - na, snart en krans af dem var

pflück - ten, ha - ben viel ge - fun - den und ein Kränz - lein d'raus ge -
plo - cka' mån - ga blom - mor skö - na, snart en krans af dem var

poco cresc.

wun - den. Tra la la la
bun - den.

wun - den. Tra la la la la la la,
bun - den.

la la la, tra la la la, tra la.

tra la la la la la la la.

a tempo
mf Lu - stig schmück - te
Med den kran - sen

a tempo
mf Lu - stig schmück - te
Med den kran - sen

poco ritard. e p
mf

ei - ne Dir - ne mit dem Kränz - lein ih - re Stir - ne;
 nu en tär - na lu - stigt smy - cka - de sin pan - na;

p *tempo rubato*

ei - ne Dir - ne mit dem Kränz - lein ih - re Stir - ne; kei - - ne
 nu en tär - na lu - stigt smy - cka - de sin pan - na; in - - gen

p leggiero

p *rit. e cresc.*

kei - ne geht nach Hau - se wie - der, al - le,
 in - gen vän - der hem - ät ger - na, al - la,

rit. e cresc.

geht nach Hau - se wie - der, kei - ne, kei - ne, al - le,
 vän - der hem - ät ger - na, in - gen, in - gen, al - la,

poco

Tempo I.

mf

al - le, al - le sa - ssen mü - de nie - der, kei - ne geht nach Hau - se
 al - la, al - la vil - ja u - te stan - na, al - la vil - ja u - te

mf

al - le, al - le sa - ssen mü - de nie - der, kei - ne geht nach Hau - se
 al - la, al - la vil - ja u - te stan - na, al - la vil - ja u - te

Tempo I.

rit.

f *accel.*

wie - der. Tra la la la, tra la la, tra la la la, tra la la,
 stan - na.

wie - der. Tra la la la, tra la la, tra la la la, tra la la,
 stan - na.

accel.

tra la la, tra la.

tra la la la, tra la.

f

poco meno mosso

p Bö - se Hun - de bell - ten lan - ge
 Ar - ga hun - dar län - ge skäl - de,

poco meno mosso

poco ritard. *p*

und den Mäd - chen wur - den ban - ge, bö - se Hun - de bell - ten lan - ge,
 fli - ckor - na då mo - det fäl - de, ar - ga hun - dar län - ge skäl - de,

bö - se Hun - de bell - ten lan - ge,
 ar - ga hun - dar län - ge skäl - de,

mf.

lan - - - ge,
 skäl - - - de,

und den Mägd - lein wur - de ban - ge, ban - - - ge,
 fli - ckor - na då mo - det fäl - de, fäl - - - de,

poco ritard.

poco ritard.

p

poco ritard.

pp *Andante.*

um die - sel - be Zeit zur Stun - de kommt ein Jä - gers - mann ge - rit - ten,
 men i sam - ma stund ur sko - gen kom - mer jä - garn snäll och tro - gen,

Andante.

pp

mf *poco mosso*

um die-sel-be Zeit zur Stun-de kommt ein Jä-gers - mann ge - rit - ten, kommt ein
men i sam-ma stund ur sko - gen kom - mer jä - garn snäll och tro - gen till sin

ritard.

auf sein Mägd-lein zu - ge - schrit - ten, giebt von sei - ner
till sin fli - cka, lug - nad vor - den, ta - lar öm - ma

ritard.

Jä - gers - mann ge - rit - ten auf sein Mägd - lein, giebt von sei - ner,
fli - cka, lug - nad vor - den, lug - nad vor - den, ta - lar öm - ma

poco cresc. *ritard.*

p *molto rit.*

Lie - be Kun - de, giebt von sei - ner Lie - be Kun - de und ver - scheut die
kär - leks - or - den, och när skräm - den lil - la blun - dar mo - tar bort de

giebt von sei - ner Lie - be Kun - de, Kun - de und ver - scheut die
kär - leks - or - den, öm - ma kär - leks - or - den, mo - tar bort de

p *molto rit.*

a tempo Allegretto.

mf

bö - sen Hun - de, giebt von sei - ner Lie - be Kun - de und ver - scheut die bö - sen
 styg - ga hun - dar, och när skräm d den lil - la blun - dar mo - tar bort de styg - ga

mf

bö - sen Hun - de, giebt von sei - ner Lie - be Kun - de und ver - scheut die bö - sen
 styg - ga hun - dar, och när skräm d den lil - la blun - dar mo - tar bort de styg - ga

a tempo Allegretto.

cresc.

f

Hun - de. Tra la la la la la la, tra la la la la la la,
 hun - dar.

f

Hun - de. Tra la la la la la la, tra la la la la la la,
 hun - dar.

tra la la, tra la.

tra la la la, tra la.

f poco vivace

Andreas Hallén

Andreas Hallén (1846–1925) studerade musik i Tyskland 1866–71, inledningsvis vid konservatoriet i Leipzig med följande kompositionsstudier i München för Joseph Rheinberger och i Dresden för Julius Rietz.

Efter studierna bosatte han sig i Göteborg, där han bland annat under åren 1872–78 verkade som kapellmästare i Göteborgs orkesterförening, som han också aktivt bidrog till att rekonstruera efter en tid av inaktivitet.

Åren 1879–83 bodde han i Berlin och etablerade sig då som tonsättare. Bland framgångarna fanns uruppförandet av hans första opera, *Harald Viking*, i Leipzig 1881. Men han verkade även som sånglärare i Berlin, varefter han 1884 kom till Stockholm. Där vistades han större delen av återstoden av sitt liv, med undantag av åren 1902–07, då han fanns i Malmö och ledde det av honom grundade Sydsvenska filharmoniska sällskapet.

I Stockholm grundade han Filharmoniska sällskapet, som existerade mellan åren 1885 och 1895. Han framförde en rad nya verk, men var också pionjär för äldre musik i Ceciliaföreningen (1887–89) och genom framföranden av J.S. Bachs verk. Bland annat ledde han 1890 det första svenska framförandet av *Matteuspassionen*.

Åren 1892–97 var Hallén andre kapellmästare vid Kungliga Teatern (där han 1895 dirigerade det första svenska framförandet av Richard Wagners *Valkyrian*). Han undervisade i komposition vid Musikkonservatoriet 1909–19, från 1915 med professors titel, och var dessutom verksam som musikkritiker i *Nya Dagligt Allehanda*.

I de tidiga kompositionerna utgick Hallén stilistiskt från Leipzig-romantiken och Robert Schumanns tonspråk. Han tog senare starka intryck av Richard Wagners musik och i de senare verken, bland annat operan *Waldemarsskatten*, har dessa olika stilelement smält samman med en mer nordiskt hållen stil.

Han blev invald i Kungl. Musikaliska akademien den 24 april 1884, som ledamot nr 468.

B. Tommy Andersson

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Abr. Hirsch Förlag, Stockholm, nr 1911.

På omslaget står: ”Till Adolf Lindgren / Duetter / för hög Sopran eller Mezzo-Sopran / (eller för Tenor och Baryton) / med Piano / af / Andreas Hallén / Med förlagsrätt för alla länder / Abr. Hirsch Förlag / Stockholm”.

Kompositionsår: 1889.

Andreas Hallén

Andreas Hallén (1846–1925) studied music in Germany from 1866 to 1871, initially at the Conservatory in Leipzig and then studying composition in Munich for Joseph Rheinberger and in Dresden for Julius Rietz.

After his studies, he went to live in Gothenburg, where he worked as *kapellmästare* (chief conductor) of the Gothenburg Orchestral Society, which he also actively contributed to rebuilding after a period of inactivity.

From 1879 to 1883 he lived in Berlin, where he established himself as a composer. Among his successes was the first performance of his first opera, *Harald Viking*, in Leipzig in 1881. But he also worked as a song teacher in Berlin, after which he came to Stockholm in 1884. He remained there for most of the rest of his life, apart from the years 1902 to 1907, which found him in Malmö, where he led Sydsvenska Filharmoniska Sällskapet (The South Sweden Philharmonic Society), which he had also founded.

In Stockholm, he founded Filharmoniska Sällskapet (The Philharmonic Society), which existed from 1885 to 1895. He performed a number of new works, but was also a pioneer for older music in Ceciliaföreningen (The Cecilia Association) from 1887 to 1889, and through performances of the works of J.S. Bach. Amongst other things, he conducted the first Swedish performance of the *St. Matthew Passion* in 1890.

From 1892 to 1897, Hallén was second conductor at Kungliga Teatern (The Royal Opera), where he conducted the first Swedish performance of Wagner's *The Valkyrie* in 1895. He taught composition at Musikkonservatoriet (The Royal Conservatory of Music) from 1909 to 1919, gaining the title of professor in 1915, and was also a music critic for the newspaper *Nya Dagligt Allehanda*.

In his early compositions, Hallén took his stylistic starting point in Leipzig Romance and the tonal language of Robert Schumann. He later gained strong influences from Richard Wagner's music, and in later works, among them the opera *Waldemarsskatten* (The Treasure of Waldemar), these stylistic elements have fused into a more Nordic style.

He was elected to Kungliga Musikaliska Akademien (The Royal Swedish Academy of Music) on April 24 1884, as member no. 468.

B. Tommy Andersson

Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikanväs (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Abr. Hirsch Förlag, Stockholm, nr 1911.

Text on the front page: "Till Adolf Lindgren / Duetter / för hög Sopran eller Mezzo-Sopran / (eller för Tenor och Baryton) / med Piano / af / Andreas Hallén / Med förlagsrätt för alla länder / Abr. Hirsch Förlag / Stockholm".

Year of composition: 1889.